DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 1. 31 Stycznia 1920 r.

TREŚĆ:

USTAWA

z dnia 19 grudnia 1919 roku.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 63, poz. 377) o przyznaniu funkcjonarjuszom państwowym, nauczycielom szkół powszechnych i profesorom zakładów teologicznych nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego.

Art. 1. Art. 6 ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 63) o przyznaniu funkcjonarjuszom państwowym, nauczycielom szkół powszechnych i profesorom zakładów teologicznych nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego — otrzymuje brzmienie następujące:

Osoby, uprawnione w myśl niniejszej ustawy do poboru dodatku drożyźnianego, jeśli stanowią jedną rodzinę i mają jedno wspólne gospodarstwo domowe, będą wyłączone z liczby jej członków przy obliczeniu wysokości dodatku drożyźnianego w myśl art. 2 niniejszej ustawy.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
L. Skulski

Minister Skarbu:
W. Grabski

(Dziennik Ustaw № 2 z dn. 9.I 1920 r. poz. 8).

USTAWA

z dnia 19 grudnia 1919 roku

w przedmiocie darowania odszkodowań i nawiązek za przestępstwa leśne.

Art. 1. Nawiązki w sumie podwójnej wartości samowolnie wyciętego, uszkodzonego, lub zabranego drzewa, lub materjałów leśnych, które zostały użyte na odbudowę zagród zniszczonych przez wojnę, (art. 627 cz. I K. K.) tudzież przewidziana w art. 627 cz. 2 K. K. pojedyńcza wartość tychże, są darowane, o ile przestępstwo popełniono w lasach państwowych przed dniem 8 lutego 1919 roku.

Art. 2. Ustawa niniejsza nie dotyczy przestępstw leśnych, dokonanych dla celów spekulacyjnych.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje na ziemiach b. zaboru rosyjskiego. Wykonanie tej ustawy należy do Ministra Sprawiedliwości, Rolnictwa i Dóbr Państwowych, tudzież Skarbu.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
L. Skulski

Minister Sprawiedliwości:
Jan Hebdzyński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Bardel

Minister Skarbu:
W. Grabski

(Dziennik Ustaw № 2 z dnia 9.I. 1920 r., poz. 10).

ROZPORZADZENIE WYKONAWCZE

Ministra Przemysłu i Handlu do dekretu o wywozie towarów zagranicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dnia 7 lutego 1919 r.

Na podstawie art. 12 dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. (D. P. P. P. № 15 poz. 216) postanawia się, po porozumieniu się z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych, co następuje:

1. Władzą, upoważnioną do zarządzenia, w myśl ustępu 2 art. 6 powołanego dekretu, sprzedaży w toku postępowania towaru, przewożonego wbrew postanowieniom tego dekretu, w razie niemożności przechowania towaru ze względu na grożące zepsucie lub inne okoliczności, jako to brak wagonów i pomieszczeń w maga-

zynach i t. p., jest miejscowy Urząd Celny, o ile zaś przewóz odbywa się koleją żelazną — miejscowy Urząd Celny w porozumieniu z miejscową władzą kolejową.

2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Warszawa, dnia 18 grudnia 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w. z. *Henryk Strasburger*

Minister Skarbu:
W. Grabski

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Bardel

(Dziennik Ustaw № 3 z dn. 17.I. 1920 r. poz. 14).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji w sprawie spasania ziemniaków inwentarzem.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dz. Ustaw Rz. P. № 89 poz. 485) zarządza się co następuje:

1. Zabrania się spasać inwentarzem zdrowe ziemniaki, o ile w danym majątku znajdują się ziemniaki nadmarznięte i psujące się.
2. Hurtowe spasanie ziemniaków trzodą i bydłem, przeznaczonem na opas, jest dopuszczalne jedynie w okolicach, pozbawionych możności wywozu ziemniaków dla celów konsumcyjnych, po uzyskaniu zezwolenia od Starosty, który określi dla każdego majątku kontyngent ziemniaków, zwolnionych na opas.
3. Wszelkie umowy, zawarte przez producentów ziemniaków z handlarzami, stawiającymi bydło i trzodę na opas, tracą moc obowiązującą, o ile nie są zgodne z treścią niniejszego rozporządzenia.
4. Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia karani będą karami, przewidzianemi w art. 10 ustawy o obrocie ziemiopłodami z dnia 18 listopada 1919 r.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1919 r.

Minister Aprowizacji:
St. Sliwiński

(Dziennik Ustaw № 4 z d. 21.I. 1920 r., poz. 20).

ROZPORZĄDZENIE
w sprawie postępowania z towarami przywożonemi z zagranicy kolejami żelaznemi.

Celem przyśpieszenia odbioru towarów przywożonych z zagranicy oraz przeciwdziałania niedozwolonemu przywozowi towarów zagranicznych zarządza się, na wniosek Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu, w myśl dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (D. P. P. P. 1919 № 14 poz. 152) oraz dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (D. P. P. P. 1919 № 15 poz. 216) i w uzupełnieniu Rozporządzenia Ministerjalnego z dn. 6 sierpnia 1919 r. (Dz. U. Rz. P. 1920, № 5, poz. 27) co następuje:

Art. 1. Po przybyciu towarów zagranicznych do stacji, gdzie ma być uskuteczniona odprawa celna, ekspedycja kolejowa niezwłocznie przedkłada urzędowi celnemu wszystkie dokumenty, dotyczące przybyłych przesyłek. Na podstawie tych dokumentów urząd celny orzeka, które przesyłki podlegają odprawie celnej w wagonach bez wyładowania, a które po uprzedniem wyładowaniu do magazynów.

Art. 2. Ekspedycja kolejowa wywiesza na widocznem miejsca obwieszczenie, zawiadamiające adresatów o przybyciu zagranicznych przesyłek, z oznaczeniem, które przesyłki będą odprawiane bez wyładowania, a które po wyładowaniu do magazynów, oraz udziela odpisu tego obwieszczenia urzędowi celnemu.

Art. 3. Właściciele i osoby upoważnione do dysponowania przesyłkami. winni zgłosić je w myśl wywieszonego obwieszczenia urzędowi celnemu do oclenia w następujących terminach:

a) przesyłki, przeznaczone do odprawy bez wyładowania, w ciągu 24 godzin po dniu ogłoszenia,

b) przesylki, przeznaczone do wyładowania do magazynów, w ciągu 48 godzin po dniu ogłoszenia.

Art. 4. Towary niezgłoszone w powyższych terminach urzędowi celnemu przez właścicieli lub osoby uprawnione do dysponowania temi towarami, mają organy kolejowe zgłosić z urzędu do oclenia.

Art. 5. W wypadkach, gdy na zasadzie artykułu 4 będzie towary zgłaszała kolej, upoważnia się urzędy celne, o ile Skarb Państwa z tego powodu nie będzie narażony na straty, do przeprowadzania odpraw celnych na podstawie zgłoszeń ustnych.

Art. 6.

a) Towary zgłoszone urzędowi celnemu do oclenia w myśl art. 3 niniejszego rozporządzenia, nie pokryte pozwoleniami Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu, mają być po spisaniu odpowiedniego protokółu i ocleniu przez kolej przekazane przez nią do dyspozycji Państwowego Urzędu zakupu artykułów pierwszej potrzeby w celu zakupu po cenach normalnych w walucie polskiej,

b) towary zwolnione od pozwoleń przywozowych jakoteż i pokryte pozwoleniami, lecz nie odebrane w ciągu 24 godzin po uskutecznieniu rewizji celnej, mają być po spisaniu odpowiedniego protokółu i ocleniu przez kolej przekazane przez nią do dyspozycji Państwowego Urzędu zakupu artykułów pierwszej potrzeby celem zakupu po cenach normalnych w walucie polskiej.

Art. 7. Niezgłoszenie towarów przez właścicieli lub osoby upoważnione do oclenia urzędowi celnemu w myśl art. 3 niniejszego rozporządzenia pociąga za sobą skutki, przewidziane w art. 3—6 dekretu Naczelnika Państwa z dn. 7 lutego 1919 r. (D. P. P. P. 1919 r. № 15 p. 216).

Niezależnie od tego, towary te, o ile w myśl ust. 2 art. 6 powołanego dekretu i rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 18 grudnia 1919 r. (Dz. U. 1920 r. № 3 poz. 14) podlegają sprzedaży w toku postępowania, mają być niezwłocznie po ocleniu przez kolej w myśl p. 4 niniejszego rozporządzenia i po przeprowadzeniu przez urząd celny postępowania przepisanego w p. 13 rozporządzenia wykonawczego Ministra Przemysłu i Handlu do powołanego dekretu z dn. 6 sierpnia 1919 r. (Dz. U. Rz. P. 1920 r., № 5, poz. 27) przekazane przez kolej do dyspozycji Państwowego Urzędu zakupu artykułów pierwszej potrzeby. Należność za towar w walucie polskiej podług cen normalnych, po potrąceniu należności celnych i kolejowych, przekaże Państwowy Urząd zakupu artykułów pierwszej potrzeby—w razie orzeczenia przez powołane w dekrecie władze konfiskaty towaru — Skarbowi Państwa, w przeciwnym razie — wypłaci właścicielowi towaru.

Art. 8. Towary przekazane Państwowemu Urzędowi zakupu artykułów pierwszej potrzeby w żadnym wypadku nie podlegają zwrotowi stronie.

Art. 9. Urzędy celne nie będą uwzględniały pozwoleń z datą wystawienia późniejszą od daty stempla granicznej stacji wchodowej na liście przewozowym.

Art. 10. Kwoty należne urzędowi celnemu za towary przekazywane do dyspozycji Państwowego Urzędu zakupu artykułów pierwszej potrzeby wpłaca kolej urzędowi celnemu niezwłocznie gotówką, lub korzysta z kredytu cła, o ile dla danej stacji przyznane jest wpłacanie cła miesięcznie. Kwoty uiszczonego cła zarachowuje kolej w listach kolejowych przewozowych i pobiera je wraz z należnościami kolejowemi od Państwowego Urzędu zakupu artykułów pierwszej potrzeby przy wydaniu towarów.

Art. 11. Jednocześnie z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia uchyla się art. 9 rozporządzenia ministerjalnego z dn. 6 sierpnia 1919 r. (Dz. U. Rz. P. r. 1920, № 5, poz. 27), o ile chodzi o przesyłki kolejowe.

Art. 12. Rozporządzenie niniejsze ma charakter przejściowy i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw.

Warszawa, dnia 20 grudnia 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger.*

Minister Skarbu:
W. Grabski

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Minister Kolei Żelaznych:
w z. *J. Eberhardt.*

(Dziennik Ustaw № 5 z dn. 24.I. 1920 r. poz. 30)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie obrotu zbożem siewnem jarem w roku gospodarczym 1919/1920.

Zgodnie z art. 1, 3, 4, 9 i 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 (Dz. Ustaw Rzpltej Pol., № 89, poz. 485) wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. 1. W myśl art. 3 ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920 kupno i sprzedaż zboża do siewu, jako to: pszenicy jarej, żyta jarego, owsa i jęczmienia, znajdujących się w wolnym obrocie, ograniczeniom prawnym nie podlega. Jedynie przy przewozie wymagane są zaświadczenia Starostwa, że dane zboże zostało nabyte od producenta, który przepisany kontyngent odstawił lub obowiązkowi dostaw nie podlega.

Art. 2. Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a na terenie b. zaboru austrjackiego Inspektoratom Okręgowym Pomocy Rolnej w Krakowie i Lwowie, jak również osobom i instytucjom przez nie upoważnionym, przysługuje prawo zakupu zboża siewnego jarego na cele pomocy rolnej, bezpośrednio od producentów z zaliczeniem tegoż na poczet dostaw kontyngentowych. Po dokonaniu zakupu wydane zostaje producentowi zaświadczenie, wskazujące ilość i jakość zakupionego zboża. Zaświadczenie winno być w terminie 14-dniowym przedstawione staroście do ewidencji. Opatrzone takiem zaświadczeniem zboże zwolnione jest od rekwizycji.

Art. 3. Gospodarstwa nasienne, w których zboże siewne jare zakwalifikowane zostało przez odpowiednie instytucje (na ziemiach b. zaboru rosyjskiego przez Sekcję Nasienną Centralnego Towarzystwa Rolniczego, w b. zaborze austrjackim przez Komisje nasienne przy Małopolskiem Towarzystwie Rolniczem w Krakowie i Lwowie), zwolnione są od dostawy tej ilości zboża na kontyngent, która została zakwalifikowana i zakupiona na pomoc rolną przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej oraz osoby i instytucje, przez nie do tego upoważnione — po przedstawieniu odnośnych zaświadczeń pp. starostom. Powinny jednak do dn. 1 czerwca 1920 r. przedstawić Starostwu dane o zużytkowaniu danego zboża.

Art. 4. Ładunki zboża, zakupionego przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej w Krakowie i Lwowie, jak również osoby i instytucje przez nie do tego upoważnione, winny być przewożone statkami i kolejami, jako transporty rządowe, za listami przewozowemi stosownie do istniejących w tej mierze przepisów. Powyższe listy przewozowe wydawane będą przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 5. Staroście przysługuje prawo wydawania zezwoleń na zakup drobnych ilości zboża siewnego jarego wewnątrz powiatu od producentów z zaliczeniem na kontyngent, w wypadkach, gdy dany rolnik zboża do siewu nie posiada i nie jest w stanie ponosić kosztów, związanych z zakupem zboża z ponad kontyngentu.

Art. 6. Zezwolenia na wywóz zboża siewnego jarego do obszarów, podległych Komisarzowi Generalnemu Ziem Wschodnich, w granicach prze-

znaczonych na ten cel ilości, wydaje Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 7. Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego i b. zaboru austrjackiego obowiązują następujące ceny na zboże siewne jare:

1) za zboże oryginalne ceny nie są ograniczone i ustanowione zostają stosownie do porozumienia pomiędzy sprzedawcą i nabywcą;
2) za 100 kg. zboża zakwalifikowanego pierwszych dwóch odsiewów, dostarczonego na poczet kontyngentu i sprzedanego Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoratom Okręgowym Pomocy Rolnej oraz osobom i instytucjom, przez nie do tego upoważnionym — 300 marek;
3) za 100 kg. takiego samego zboża siewnego dalszych trzech odsiewów: owsa, żyta jarego i pszenicy jarej — 250 marek, jęczmienia — 220 marek;
4) cena za zwykłe oczyszczone zboże siewne, zakupione przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Inspektoraty Okręgowe Pomocy Rolnej oraz osoby i instytucje, przez nie do tego upoważnione, na pomoc rolną, a więc zaliczone na kontyngent, jest o 30% wyższą od cen, ustanowionych dla zboża objętego przymusową dostawą w roku gospodarczym 1919/20, z doliczeniem premji za owies w sumie 30 marek za 100 kg. Ceny obowiązują loco stacja załadowania.

Art. 8. Obrót zbożem siewnem jarem, pochodzącem z ilości kontyngentowych, dozwolony jest do dnia 15 maja 1920 r.

O ile po tym dniu zostawałyby pewne ilości niezużytkowanego jarego zboża siewnego, a zaliczonego na kontyngent tak u urzędów, instytucyj i osób, do skupu tego zboża uprawnionych, jak i u producentów, należy zboże to przekazać miejscowemu Starostwu najpóźniej do dn. 1 czerwca 1920 roku.

Art. 9. Do wydania rozporządzeń w sprawie obrotu zbożem siewnem jarem na ziemiach b. zaboru pruskiego upoważniony jest Departament Aprowizacyjny Ministerstwa dla b. dzielnicy pruskiej.

Art. 10 Winni niestosowania się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlegają karom, przewidzianym w art. 10 ustawy z dn. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 8 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Bardel

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

(Dziennik Ustaw № 5 z d. 24.I 1920 r., poz. 32).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji w przedmiocie ograniczenia przerobu zboża w zakładach przemysłowych.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20" postanawia się niniejszem co następuje:

Art. 1. Zakłady przemysłowe, używające do produkcji jako surowca zboża, a mianowicie: browary, słodownie, gorzelnie, drożdżownie, palarnie kawy zbożowej, fabryki przetworów owsianych, fabryki krochmalu zbożowego nabywać mogą dla celów przerobu jedynie zboże ponadkontyngentowe od producentów, którzy przypadające na nich kontyngenty w całości dostarczyli na podstawie każdorazowego zezwolenia, wydanego przez Ministerstwo Aprowizacji po porozumieniu się z Ministerstwem Przemysłu i Handlu, a poświadczonego przez Starostę powiatu, w którym zboże ma być nabyte.

Zezwoleń na zakup zboża na obszarze Małopolski udziela wyżej wyszczególnionym zakładom przemysłowym Wydział Spraw Aprowizacyjnych dla Małopolski we Lwowie.

Gorzelnie rolnicze, które uzyskały od Starostów zwolnienie ziemniaków na przerób, mogą otrzymywać bezpośrednio od Starostów zezwolenia na użycie jęczmienia pozakontyngentowego do przerobu na słód w stosunku nie większym niż 2% do ilości zwolnionych ziemniaków.

Art. 2. Przewóz kolejami lub statkami zboża ponadkontyngentowego, zakupywanego dla celów przerobu przez wyszczególnione w art. 1 niniejszego rozporządzenia zakłady przemysłowe na mocy zezwoleń, otrzymanych w myśl rzeczonego art. 1 odbywać się może na zasadzie zwyczajnych listów przewozowych, poświadczonych przez Starostę powiatu, z którego wywóz ma nastąpić. O każdem wydanem zaświadczeniu Starosta winien zawiadamiać władzę administracyjną tego powiatu lub miasta, do którego dany ładunek ma być skierowany.

Art. 3. Przewóz kolejami i statkami słodu oraz kiełków słodowych odbywać się może na zasadzie zwyczajnych listów przewozowych, poświadczonych na skutek polecenia Ministerstwa Aprowizacji, względnie Wydziału Spraw Aprowizacyjnych dla Małopolski we Lwowie, przez Starostę powiatu, z którego wywóz ma nastąpić.

Art. 4. Wyszczególnione w art. 1 niniejszego rozporządzenia zakłady przemysłowe mogą przerabiać jedynie zboże, nabyte co do ilości i pochodzenia w sposób, wskazany w rzeczonym art. 1.

Art. 5. Niestosowanie się do przepisów, zawartych w rozporządzeniu niniejszem, podlega karom, przewidzianym w art. 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20".

Art. 6. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1920 r.

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

(Dziennik Ustaw № 5 z dnia 24-I. 1920 r. poz. 37).

USTAWA

z dnia 23 stycznia 1920 roku

w sprawie zmiany art. 3 Ustawy z dnia 18 listopada 1919 roku o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z 1919 r. № 89 poz 485).

Art. 1. Artykuł 3 Ustawy z dnia 18 listopada 1919 roku o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dz. Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z 1919 r. № 89, poz. 485) otrzymuje brzmienie następujące:

„Zboża, dostarczone w wykonaniu Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. (Dz. Praw № 64, poz. 381) o obrocie ziemiopłodami, muszą być zaliczone na poczet kontyngentów, nałożonych w myśl niniejszej Ustawy.

Zwrot nadwyżki, którąby się z porównania obu kontyngentów okazać miała, w żadnym wypadku nie może mieć miejsca.

Handel ziemiopłodami, pozostającemi u wytwórców po odstawieniu kontyngentów, jest w granicach Rzeczypospolitej polskiej wolny z ograniczeniami w niniejszej Ustawie zawartemi.

Wytwórcy rolni zamieszkali w poszczególnych miejscowościach (wsiach, osadach, przysiółkach, miasteczkach), mogą pozostałe po oddaniu kontyngentu ilości zboża pozbywać w wolnym handlu dopiero wtedy, gdy wszyscy inni zobowiązani w tejże miejscowości do odstawienia kontyngentu obowiązkowi temu zadośćuczynią.

Powiatowa władza administracyjna oznaczy i w sposób zwyczajem przyjęty ogłosi ten termin dla każdej miejscowości, a nadto posiadaczom gospodarstw, obejmujących powyżej sto morgów, którzy swój kontyngent odstawili, udziela indywidualnego zezwolenia na prowadzenie wolnego handlu płodami rolnemi, kontyngentowaniu podlegającemi.

Ministrowi Aprowizacji przysługuje prawo zarządzić przymusowo wykup u producentów, posiadających gospodarstwa powyżej 40 morgów ziemi ornej po cenach, oznaczonych przez Ministerstwo Aprowizacji i Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, po wysłuchaniu opinji Państwowej Rady Aprowizacyjnej, wszelkich jadalnych ziemiopłodów, tak nieobjętych zarówno jak i objętych niniejszą Ustawą, a pozostałych po dostarczeniu kontyngentu, z uwzględnieniem istotnych potrzeb spożywczych i gospodarczych producentów.

Prawo przymusowego wykupu może być stosowane i do ziemiopłodów, znajdujących się w posiadaniu nabywców.

Art. 2. Wykonanie niniejszej Ustawy poleca się Ministrowi Aprowizacji.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
L. Skulski

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

(Dziennik Ustaw № 6 z dnia 29.1. 1920 r. poz. 40).

USTAWA

z dnia 27 stycznia 1920 r.

w sprawie przyznania nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonarjuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych, zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz szkół wyższych.

Art. 1. Sejm upoważnia Rząd do przyznania tak etatowym, jak i nieetatowym urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym, egzekutorom podatkowym, funkcjonarjuszom kolei państwowych, nauczycielom szkół powszechnych, zawodowych, państwowych szkół średnich, seminarjów nauczycielskich i preparand oraz szkół wyższych nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego, począwszy od 1 stycznia 1920 r. aż do czasu uregulowania poborów służbowych, w następujących procentach od zasadniczych miesięcznych uposażeń wraz ze wszystkiemi dotychczasowemi dodatkami drożyźnianemi.

Przy miesięcznem uposażeniu wraz z dodatkami.	Wymiar miesięcznego zasiłku drożyźnianego w mk.				
	Dla nieżonatych i niezamężnych, dla żonatych i zamężnych bezdzietnych, o ile oboje pobierają uposażenie ze skarbu państwa, oraz dla zamężnych, o ile ich mężowie, jako osoby wojskowe otrzymują w myśl ustawy z 12 czerwca 1919 r. dodatki na żonę i dzieci.	dla żonatych i zamężnych bezdzietnych lub z 1 dzieckiem, dla wdowców lub wdów z 2 dzieci.	dla żonatych lub zamężnych z 2 dzieci, dla wdowców lub wdów z 3 dzieci.	dla żonatych lub zamężnych z 3 dzieci, dla wdowców lub wdów z 4 dzieci.	dla żonatych i zamężnych z 4 lub więcej dzieci, dla wdowców i wdów z 5 i więcej dzieci.
Do 1000 mk. włącznie.	65%	75%	85%	95%	100%
ponad 1000 mk.	60%	70%	80%	90%	100%

Art. 2. Przy oznaczeniu wysokości procentu należy uwzględniać dzieci nieletnie, nie zarabiające, a będące na utrzymaniu rodziców do 18 roku życia włącznie; dzieci zaś, będące jeszcze w zakładach naukowych, aż do ukończenia studjów, nie dalej jednak, niż do 24 roku życia włącznie.

Art. 3. Pracownikom kontraktowym może być podwyższone pobierane przez nich uposażenie umowne, w razie rzeczywistej potrzeby, za uprzednią zgodą Ministra Skarbu, w drodze rewizji zawartej z nimi umowy.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
L. Skulski

Minister Skarbu:
W. Grabski

(Dzien. Ust. № 7 z dn. 31.I 1920 r. poz. 47).

ROZPORZĄDZENIE UZUPEŁNIAJĄCE

Ministra Aprowizacji do przepisów wykonawczych („Monitor Polski" z dnia 9 grudnia 1919 r. № 268) do ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Ust. № 89, poz. 485) o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20.

Na podstawie ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Ust. № 89) „o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20" i w uzupełnieniu art. 12 przepisów wykonawczych („Monitor Polski" z dnia 9 grudnia 1919 r. № 268) do ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Ust. № 89) „o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20" zarządza się, co następuje:

Do artykułu 12.

Postępowanie karno-administracyjne w wypadkach przekroczenia ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Ust. № 89) oraz przepisów wykonawczych do tej ustawy przeprowadza się na terenie Małopolski w myśl zasad określonych w rozporządzeniu wykonawczem Ministerstwa Aprowizacji z dnia 27 sierpnia 1919 r. („Monitor Polski" № 198), oraz rozporządzenia uzupełniającego z dnia 23 września 1919 r. („Monitor Polski" № 217).

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem wejścia w życie Przepisów Wykonawczych („Monitor Polski" № 268) do ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. („Dz. Ust." № 89, poz. 485).

Warszawa, dnia 20 grudnia 1919 r.

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

(„Monitor Polski" № 2 z d. 3.I 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie przyznania funkcjonarjuszom państwowym na ziemiach b. zaboru austrjackiego nadzwyczajnych dodatków do djet i strawnego (wynagrodzenia dziennego).

Art. 1.

Pozostającym w czynnej służbie funkcjonarjuszom państwowym na ziemiach b. zaboru austrjackiego przyznaje się za podróże służbowe poza miejscem służbowem w czasie od 1 stycznia do końca czerwca 1920 r. nadzwyczajny dodatek do pełnych djet, oraz do strawnego (wynagrodzenia dziennego) według następujących postanowień:

Art. 2.

Nadzwyczajny dodatek do pełnych djet urzędników (nauczycieli państwowych) wynosi:

w II klasie rangi	85 k.
w III klasie rangi	75 k.
w IV klasie rangi	65 k.
w V klasie rangi	54 k.
w VI klasie rangi	52 k.
w VII klasie rangi	47 k.
w VIII klasie rangi	40 k.
w IX klasie rangi	37 k.
w X klasie rangi	29 k.
w XI klasie rangi	30 k.

Art. 3.

Dodatek do strawnego oficjantów, pomocników kancelaryjnych i sług państwowych (podurzędników) wynosi:

a) dla starszych oficjantów — 14 k.;
b) dla oficjantów i pomocników kancelaryjnych — 15 k.;
c) dla sług państwowych (podurzędników)—15.48 k.

O ile chodzi o sługi sądowe, albo o personel dozorców więźni w sądach i męskich zakładach kary, dolicza się powyższy dodatek wyłącznie tylko do wynagrodzenia dziennego (rozporządzenie austr. Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 20 września 1900. dz. u. p. № 165 i z dnia 15 stycznia 1902, dz. u p. № 16).

Art. 4.

Djety pełne wraz z wymienionym w art. 2 niniejszego rozporządzenia nadzwyczajnym dodatkiem należą się urzędnikom państwowym bez względu na to, czy spowodowany podróżą służbową pobyt poza miejscem służbowem ma miejsce we własnym lub obcym okręgu służbowym.

W wypadkach jednak, w których pobyt poza miejscem służbowem trwa w jednej i tej samej miejscowości dłużej, niż 14 dni, zmniejszają się począwszy od piętnastego dnia o 25% tak kwoty djet pełnych, jak i kwoty przyznanego do nich niniejszem rozporządzeniem nadzwyczajnego dodatku

Art. 5.

Przepis art. 4 niniejszego rozporządzenia ma analogiczne zastosowanie do strawnego oficjantów, pomocników kancelaryjnych, oraz sług państwowych (podurzędników) i do przyznanego im niniejszem rozporządzeniem nadzwyczajnego dodatku do strawnego.

Art. 6.

Powstały wskutek przyznania nadzwyczajnych dodatków zwiększony wydatek należy zarachować w sposób wskazany w § 5 austr, rozporządzenia ministerialnego z dnia 27 lipca 1916 r. dz. u. p. № 234.

Warszawa, dnia 30 grudnia 1919 r.

Minister Skarbu:
Grabski.

(„Monitor Polski" № 3 z dn. 5.I 1920 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach Bronisława Szlubowskiego, położonych w powiecie Radzyńskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28/II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5/III 1919 r. poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski" № 63 z dnia 18/III 19 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam co następuje:

Ustanowione w rozporządzeniu mojem z dnia 8 lipca 1919 r. (Monitor Polski" № 153 z dnia 11 lipca 1919 r.) zajęcie 9.900 $m.^3$ ściętego i stojącego na pniu drzewa okrągłego iglastego oraz obrobionego w zrębach zaległych i bieżących w lasach Bronisława Szlubowskiego w powiecie Radzyńskim w rewirze Smolak, w rewirze Krzeszczyzna i w rewirze Główieński las zostaje niniejszem zredukowane do ilości 9.000 metrów ^{3} drzewa i stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstwa leśnego rozłożone na rewiry leśne Krzeszczyzna, las Bialski i las Adamkowski.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe, stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie rozporządzeń Głównej i powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonanem zajęciu drzewa Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Siedlcach zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

W celu obejrzenia i wyznaczenia miejsc zrębów deleguję do lasów dóbr Międzyrzeckich Komisarza Ochrony Lasów w Białej Podlaskiej.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w dn. 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski" № 161 z dnia 21 lipca 1919 r.

Warszawa, dnia 3 grudnia 1919 r.).

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Dr. Bardel.

(„Monitor Polski" № 6 z d. 9. I. 1920 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji, wprowadzające zmianę art. 7-go przepisów wykonawczych (Monitor Polski № 268 z dnia 9 grudnia 1919 r.) do ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. № 89, poz. 485) „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20".

Na podstawie Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. № 89, poz. 485) „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20" wydane zostają następujące rozporządzenia:

Art. 1.

Ustęp trzeci art. 7 Przepisów Wykonawczych do Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r, (Dz. Ust. R. P. № 89, poz. 485) „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20" zostaje zawieszony.

Art. 2.

Przewóz kolejami i statkami żyta, pszenicy, jęczmienia lub owsa, zarówno jak przetworów z nich, jako bagażu pasażerskiego w ilościach przekraczających 1 klg. na osobę wszystkich wymienionych produktów lub przetworów z nich łącznie, bez każdorazowego zaświadczenia Starosty tego powiatu, z którego wymienione produkty mają być wywiezione, iż zboże przewożone zostało nabyte od producenta, który przepisany kontyngent odstawił lub obowiązkowi dostaw nie podlega, jest wzbroniony.

Art. 3.

Winni niestosowania się do niniejszego rozporządzenia podlegają karom, przewidzianym w art. 10 Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. № 89, poz. 485) „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20".

Art. 4.

Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą po upływie dni 14 od chwili ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Warszawa, dnia 5 stycznia 1920 r.

Minister Aprowizacji:

St. Śliwiński.

(„Monitor Polski" № 7 z dn. 10.I 1920 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa budulcowego iglastego i drzewa opałowego w lasach dóbr Zieleń, pow. Brzezińskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dn. 5/III. 1919 r., poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" № 63 z dn. 18/III 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie drzewa ściętego i stojącego na pniu, okrągłego i obrobionego w lasach dóbr Zieleń, pani A. Schejblerowej, w pięciu zrębach, wyznaczonych do wyrębu, stosownie do przedstawionego przez właścicielkę Inspektorowi Okręgowemu Ochrony Lasów w Piotrkowie planu gospodarczego, w latach 1920/21, 1921/22, 1922/23, 1923/24 i 1924/25, a mianowicie:

drzewa budulcowego iglastego 9000 m³;
drzewa opałowego 6000 m³.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych. Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właścicielka nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie rozporządzeń Głównej i Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia drzewa Inspektor Okręgowy Ochrony lasów w Piotrkowie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicielkę majątku Zieleń lub osobę zarządzającą nim w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu. W celu obejrzenia i wyznaczenia miejsc zrębów na gruncie deleguje do lasów dóbr Zieleń Komisarza Ochrony Lasów w Piotrkowie.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji rozdziału Drzewa z zajętych zrębów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski" № 161 z dn. 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 8 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

(„Monitor Polski" № 11 z dn. 15.I 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w lasach sukcesorów hr. Potockiego, w pow. Radzyńskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28-go lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5-go marca 1919 r., poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonaw-

czego do tej Ustawy („Monitor Polski” № 63 z dnia 18-go marca 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Skarbu i p. Ministrem Robót Publicznych, zarządzam, co następuje:

Ustanowiona w rozporządzeniu mojem z dnia 22 października („Monitor Polski” № 236 z dnia 30 października 1919 r.) ilość ulegającego zajęciu ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego okrągłego i obrobionego, w zrębach zaległych i bieżących, w lasach dóbr Międzyrzec i Witoróż sukcesorów hr. Potockiego w rewirach Grabowiec, Pościsze, Myszogront, Gródek, Dąbrowa, Zieleniec i Orle w powiecie Radzyńskim, zostaje niniejszem powiększona do ilości 16.250 metrów sześciennych i stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstw leśnych rozłożona według wykazu następującego:

W obrębie Werchmust 2 zręby 500 m^3, w obr. Borek 2 zręby 1.250 m^3, w obr. Byk 2 zręby 1.800 m^3, w obr. Dołga 2 zręby 3600 m^3, w obr. Zieleniec 2 zręby 1.800 m^3, w obr. Pościsze 2 zręby 600 m^3, w obr. Grabowiec 2 zręby 400 m^3, w obr. Stołpno 1 zrąb 600 m^3, w obr. Myszogront 2 zręby 2.400 m^3, w obr. Zaścianie 2 zręby 1,500 m^3, w obr. Dąbrowa 1500 m^3, w obr. Gródek 300 m^3.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowi Inspektorzy Ochrony Lasów w Lublinie i Siedlcach zawiadomią za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego składu, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca 1919 r. (Monitor Polski № 161 z dnia 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 8 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel.

(„Monitor Polski“ № 11 z dn. 15.I 1920 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa okrągłego i obrobionego w powiatach: Lubartowskim i Hrubieszowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r., w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20, z dn. 5 III 1919 r., poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski” № 63, z dnia 18 III 1919 r.), po porozumieniu się z p. Ministrem Skarbu i p. Ministrem Robót Publicznych, za-

rządzam niniejszem zajęcie w następujących lasach prywatnych ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego, okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych, a w lasach nieurządzonych na zasadzie orzeczeń delegowanych dla badań na gruncie techników leśnych.

A. W powiecie Lubartowskim:

1. W lasach majątku Pałecznica, gminy Tarło, Kazimierza Chromińskiego, drzewa budulcowego 400 m^3.
2. W lasach majątku Czemierniki, gminy Czemierniki, hr. Raczyńskiego, drzewa budulcowego 1260 m^3.
3. W lasach majątku Niemce, gminy Niemce, Nikodema Budnego, drzewa budulcowego 4200 m^3.
4. W lasach „Modzelówka", należących do majątku Serniki—Grabowskiej, drzewa budulcowego 300 m^3.
5. W lasach majątku Michów, gminy Chudowola, S-rów Św. P. Jankowskiego, drzewa budulcowego 200 m^3.
6. W lasach Tarło, gminy Tarło, Baran i Klin, gminy Firlej—Grabowskiej, drzewa budulcowego 5500 m^3.
7. W lasach majątku Rudno, gminy Rudno, hr. Żołtowskiego, drzewa budulcowego 200 m^3.

B. W powiecie Hrubieszowskim:

8. W lasach majątku Turkowice, gminy Miętkie, Feliksa Kobierzyckiego, drzewa budulcowego 1500 m^3.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli, lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo zajęte i wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego lasu wypłacona będzie przez Państwo należność, według cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca r. ub. („Monitor Polski" № 161, z dnia 21/VII 1919 r.).

Warszawa, dnia 13 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

(„Monitor Polski" № 13 z dn. 17.I. 1920 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach i tartakach prywatnych w powiatach Gostyńskim i Radomskowskim.

Na mocy art. 2 ustawy sejmowej z dnia 28 II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr., № 20, z dn. 5/III 1919 r. poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski" № 63 z dn. 18/III 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Skarbu i p. Ministrem Robót Publicznych zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego, okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych w lasach miejskich m. Noworadomska i na składzie przy tartaku Epstejna i Bekkera: drzewa okrągłego 500 m^3. i tartego 250 m^3. w powiecie Gostyńskim.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowi Inspektorzy Ochrony Lasów w Płocku i Piotrkowie zawiadomią za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego składu, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych rozporządzeniem z dnia 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski" № 161 z dn. 21/VII 1919 r.).

Warszawa, dnia 13 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

(„Monitor Polski" № 13 z dnia 17.I 1920 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa opałowego, wyrobionego w lesie majątku Woskrzewnica lit. A powiatu Bialskiego.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28-go lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5 marca 1919 r., poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy (Monitor Polski № 63 z dnia 18 marca 1919 r.), po porozumieniu się z p. Ministrem Skarbu i p. Ministrem Robót Publicznych, zarządzam niniejszem zajęcie 1,800 m. p. drzewa opałowego, wyrobionego w lesie maj. Woskrzewnica lit. A lub „Hola", należącego do firmy Naum Cukier i S-ka.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnienia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Siedlcach zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właściciełi, lub osobę zarządzającą, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa, zapłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i D. P. z dnia 15 lipca r. b. (Monitor Polski № 161 z dnia 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 15 stycznia 1920 r,

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr Bardel

(„Monitor Polski" № 14 z dnia 19.I. 1920 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa budulcowego iglastego w lasach prywatnych Horodyskich, położonych w pow. Hrubieszowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28-go lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5 marca 1919 r. poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy (Monitor Polski № 64 z dnia 18 marca 1919 r.), zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa budulcowego iglastego okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych w lasach dóbr Gdeszyn PP. Horodyskich w ilości 800 m^3.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnienia Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia drzewa Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

W celu obejrzenia i wyznaczenia miejsc zrębów Inspektor Okręgowy Ochrony Lasów deleguje do lasów dóbr wskazanych miejscowego Komisarza Ochrony Lasów.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowio-

nych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca 1919 r. (Monitor Polski № 161 z dnia 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 15 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

(„Monitor Polski" № 14 z dnia 19.I 1920 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1920 r. w przedmiocie djet i kosztów podróży dla funkcjonarjuszy państwowych na terytorjum b. zaboru rosyjskiego.

I. Urzędnikom państwowym etatowym i nieetatowym przyznaje się od dnia 1 stycznia 1920 r. aż do dalszego zarządzenia:

1) w razie podróży służbowych (komisyjnych) do miejscowości, leżących poza zwykłem ich miejscem służbowem, bez względu na odległość miejscowości:
   a) djety dzienne,
   b) zwrot kosztów podróży koleją, statkiem i podróży kołowej,
   c) koszta przewozu bagażu,
2) w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe:
   a) djety dzienne dla funkcjonarjusza państwowego czyli także dla jego żony i dzieci,
   b) zwrot kosztów podróży koleją, statkiem i podróży kołowej funkcjonarjusza, jego żony i dzieci, tudzież jednej osoby ze służby, jeśli funkcjonarjusz jest żonatym lub wdowcem, mającym dzieci,
   c) ryczałt na pokrycie kosztów przenosin.

II. Djety dzienne wynoszą w razie podróży służbowych w obrębie Państwa;

Dla urzędników kategorji płacy	Marek dziennie
I	125
II	100
III	85
IV	75
V	65
VI	55
VII	50
VIII	45
IX	40
X	35
XI	35

Dla żony funkcjonarjusza przyznaje się djety w wysokości 75%, zaś dla dzieci jego w wysokości 50% powyższego wymiaru.

Wysokość djet w razie podróży służbowych poza granicami Państwa unormują osobne przepisy.

Jeżeli spowodowany podróżą służbową pobyt w tej samej miejscowości trwa dłużej, niż 14 dni, to oznaczone w ustępie I pod 1 i 2 djety zmniejszają się począwszy od piętnastego dnia o 25%.

III. Podstawą obliczania wysokości djet, wyznaczonych w punkcie II dla urzędników zaliczonych do pewnej kategorji płacy, jest ta kategorja płacy, do której odnośny urzędnik został zaliczony, bez względu na wysokość faktycznie przez niego pobieranej płacy.

IV. Urzędnikom nie zaliczonym do żadnej kategorji płacy należą się djety wedle tej kategorji płac zasadniczych (wraz z dodatkiem ekonomiczno-wojennym), oznaczonych w tabeli dołączonej do Tymczasowych Przepisów służbowych z dnia 11-go czerwca 1918 r. (Dz. P. № 6, poz. 13), jakiej odpowiada ich płaca, a jeśli ich płaca leży w granicach dwu bezpośrednio po sobie następujących kategorji płac—kategorji bezpośrednio niższej.

V. Jednostką obliczania djet jest 24-godzinny przeciąg czasu.

Przeciąg czasu krótszy, niż 24 godzin, liczy się za pełną jednostkę, jeśli cała czynność komisyjna trwa 6 godzin lub dłużej, w innych zaś wypadkach nie uwzględnia się go.

Djety należą się urzędnikom państwowym także za niedziele i dni świąteczne, przypadające w czasie trwania podróży służbowych.

VI. Koszta podróży obejmują ceny biletów jazdy koleją lub statkiem, wydatki na dorożki (podwody) z dworca na dworzec, względnie z przystani i do przystani, oraz wydatki na tragarzy.

Zwrot kosztów przewozu bagażu podróżnego należy się, o ile podróż służbowa trwa więcej, niż 14 dni.

Urzędnikom I i do V-ej kategorji płacy włącznie zwraca się cenę biletu I klasy, urzędnikom VI do IX kategorji płacy włącznie — cenę biletu II klasy, a urzędnikom X i XI kategorji płacy—cenę biletu III klasy. Jeśli na statkach są tylko 2 klasy, zwraca się urzędnikom I do IX kategorji płacy włącznie cenę biletu I klasy, a urzędnikom X i XI kategorji — cenę biletu II klasy. Urzędnikom nie zaliczonym do żadnej kategorji płacy, zwraca się cenę biletu stosownie do tej kategorji płacy, wedle której wyznacza się im djety. Służbie urzędnika zwraca się zawsze bilet najniższej klasy.

Wydatki na dorożki z dworca i na dworzec (z przystani do przystani) zwraca się wedle obowiązującej taryfy dorożkarskiej, o ile odległość ta nie wynosi więcej, niż 2 klm.

Przy odległościach większych zwraca się te wydatki, jak wogóle koszta podróży kołowej, wedle taryfy, obowiązującej w każdym powiecie dla podwód, dostarczanych w razie podróży służbowych urzędników państwowych.

W razie stwierdzonej niemożliwości dostarczenia podwód zwraca się koszta podróży kołowej w faktycznie wydanej kwocie, o ile kwota ta odpowiada praktykowanym w miejscu cenom najmu i wysokość jej została należycie wykazana.

Wydatki na tragarzy zwraca się w faktycznie wydanej kwocie, o ile kwota ta nie wynosi więcej, niż 3 marki za usługi tragarza w jednej miejscowości.

VII. Wysokość ryczałtu na przenosiny wynosi dla funkcjonarjuszy stanu wolnego i bezdzietnych wdowców jednomiesięczną płacę, dla żonatych i mających na utrzymaniu 1 lub 2 dzieci, dalej dla wdowców, mających na

utrzymaniu nie więcej niż 3 dzieci, dwumiesięczną płacę, w końcu dla żonatych, utrzymujących więcej, niż 2 dzieci, lub wdowców, utrzymujących więcej niż 3 dzieci, trzymiesięczną płacę.

Podstawą obliczenia jest płaca zasadnicza wraz z ewentualnemi dodatkami za lata służby, jednak bez dodatku ekonomicznego wojennego i innych dodatków drożyźnianych.

Przy przeniesieniach z okazji awansu miarodajną jest płaca uzyskana w drodze awansu.

Dla urzędników niezaliczonych do żadnej kategorji płacy określa się ryczałt w wysokości zasadniczych poborów tej kategorji płacy, wedle której określa się wysokość djet (punkt IV).

VIII. Urzędnicy państwowi, odbywający podróże służbowe, mają używać takich środków przewozu, które nie narażając celu podróży na niepotrzebną zwłokę, połączone są z najmniejszemi kosztami dla Skarbu Państwa.

IX. Urzędnikom państwowym, powołanym z innej części Polski do służby na obszarze b. zaboru rosyjskiego, przysługują należytości określone w punkcie 1-ym niniejszego rozporządzenia z tem, że podstawą obliczania ryczałtu na przewóz mebli jest zasadnicza płaca wraz z ewentualnemi dodatkami za lata służby, połączona z tem stanowiskiem, na które zostali powołani.

X. W poszczególnych wypadkach mogą być urzędnikom przyznawane za zgodą Ministerstwa Skarbu tytułem zwrotu kosztów przeniesienia, kwoty rzeczywiście poniesionych wydatków, o ile będą zarachowane i należycie udokumentowane.

XI. Przepisy zawarte w punktach I, V, VI, VII, VIII, IX niniejszego rozporządzenia mają analogiczne zastosowanie do niższych funkcjonarjuszy państwowych, nie należących do kategorji urzędników, z następującemi zmianami:

1) w razie podróży służbowych należą się im djety dzienne w połowie wysokości djet, wyznaczonych dla urzędników najniższej kategorji płacy;
2) zwraca się im, tudzież w wypadkach przeniesień także ich żonom i dzieciom, lecz nie ich służbie—cenę biletów III-ej klasy, względnie cenę biletów II klasy, jeśli na statkach są tylko 2 klasy.

XII. Osobom postronnym, powołanym na służbę państwową, nie przysługują należytości, niniejszem rozporządzeniem określone.

XIII. Przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1920 roku; nie mają one jednak zastosowania do podróży służbowych i przeniesień, jakie miały miejsce przed tym dniem, choćby nawet odnośne rachunki nie zostały do tej chwili sprawdzone i zrealizowane.

XIV. Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia, powołanem jest Ministerstwo Skarbu.

XV. Niniejsze rozporządzenie znosi wszystkie poprzednie rozporządzenia i przepisy tego przedmiotu dotyczące.

Prezydent Ministrów:
L. Skulski

Minister Skarbu
Wł. Grabski.

(„Monitor Polski“ № 17 z dnia 22.I. 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa budulcowego iglastego w lasach prywatnych dóbr Mazury i Wyliny-Ruś pow. Wysoko-Mazowieckiego.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r., w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20, z dnia 5/III 1919 r., poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" № 63 z dn. 18.III 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie wszystkiego drzewa budulcowego iglastego, ściętego i stojącego na pniu, wyrobionego i okrągłego, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstwa, a mianowicie:

1) w lasach Mazurskich p. S. Jelińskiego w zrębie bieżącym, t. j. przypadającym do cięcia w r. 1919/20;

i 2) w lasach dóbr Wyliny-Ruś, p. M. Skarzyńskiego w pięciu zrębach, przypadających do cięcia w latach: 1919/20, 1920/21, 1921/22, 1922/23 i 1923/24, oraz z 3907-u drzew pojedyńczych, wynumerowanych po całym lesie.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie rozporządzeń Głównej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia drzewa Inspektor Okręgowy Ochrony Lasów w Łomży zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Celem obejrzenia i wyznaczenia miejsc zrębów Inspektor Okręgowy Ochrony Lasów deleguje do lasów dóbr Mazury i Wyliny-Ruś miejscowego Komisarza Ochrony Lasów.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w dn. 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski" № 161 z dn. 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 21 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

(„Monitor Polski" № 18 z dnia 23.I. 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa budulcowego iglastego w lasach prywatnych dóbr Ostrzeniewskiego, Jaskólskiego i Żurawskiego w pow. Ciechanowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r., w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5/III 1919 roku, poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" № 63 z dnia 18/III 1919 roku), po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie wszystkiego ściętego i stojącego na pniu drzewa budulcowego okrągłego i obrobionego iglastego w zrębach zaległych i bieżących stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstwa leśnego w następujących lasach prywatnych, a mianowicie:

1) w dobrach Ostrzeniewskiego, w lesie Łopacinie;
2) w majątku Szyjkach, Kazimierza Jaskólskiego;
3) w majątku Luszewie, Żurawskiego.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie rozporządzeń Głównej i Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia drzewa Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Warszawie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

W celu obejrzenia i wyznaczenia miejsc zrębów Inspektor Okręgowy Ochrony Lasów deleguje do lasów dóbr wskazanych miejscowego Komisarza Ochrony Lasów.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski" № 161 z dnia 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 20 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

(„Monitor Polski" № 18 z dnia 23.I. 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa budulcowego w lasach prywatnych w pow. Częstochowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r., w sprawie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20,

z dnia 5 marca 1919 r., poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski“ № 63 z dnia 18 marca 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie wszystkiego ściętego i stojącego na pniu drzewa budulcowego iglastego, okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych, w następujących lasach prywatnych:

1) w lasach dóbr Potok-Złoty, obrębie „Straż — Lipnikl“, hr. Raczyńskiego;
2) w lasach dóbr Parzymiechy, hr. Potockiego.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnienia Głównej i Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia drzewa Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Piotrkowie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski” № 161 z dnia 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 15 grudnia 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
Dr. Bardel

(„Monitor Polski“ № 18 z dnia 23.I. 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa budulcowego iglastego w lasach prywatnych Gustawa Bławdziewicza, Tytusa i Ignacego Wilskich, w pow. Rawskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28/II 1919 r. [w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dn. 5/III 1919 r., poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski“ № 63 z dn. 18/III 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Skarbu i p. Ministrem Robót Publicznych, zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa budulcowego okrągłego i obrobionego iglastego w zrębach zaległych i bieżących stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstwa leśnego w następujących lasach prywatnych, a mianowicie:

1) w lasach „Borowiec“, w dobrach Gustawa Bławdziewicza, drzewa sosnowego 3000 m.^{3};

2) w dobrach Tytusa i Ignacego Wilskich Wielka Wola, w lasach Mała-Wola, Dąbrówka i Wielka-Wola drzewa sosnowego 14100 m^3.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych. Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie rozporządzeń Głównej i Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia drzewa Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Kielcach zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

W celu obejrzenia i wyznaczenia miejsc zrębów Inspektor Okręgowy Ochrony Lasów deleguje do lasów dóbr wskazanych miejscowego Komisarza Ochrony Lasów.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski" № 161 z dn. 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 27 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

(„Monitor Polski" № 23 z dnia 29.I. 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach prywatnych Ordynacji Opinogórskiej, w pow. Ciechanowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5 marca 1919 r., poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" № 63 z dn. 18 marca 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie wszystkiego ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w zrębach lat 1920 i 1921, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych w lasach Ordynacji Opinogórskiej hr. Krasińskiego.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych. Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie rozporządzeń Głównej i Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia drzewa Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Warszawie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właści-

ciela lub osobę zarządzającą w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

W celu obejrzenia i wyznaczenia miejsc zrębów Inspektor Okręgowy Ochrony Lasów deleguje do lasów Ordynacji Opinogórskiej miejscowego Komisarza Ochrony Lasów.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych dn. 15 lipca 1919 r. („Monitor Polski" № 161 z dn. 21 lipca 1919 r.).

Warszawa, dnia 27 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

(„Monitor Bolski" № 23 z dnia 29.I. 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. Praw P. P. № 2, z r. 1920 poz. 8), w sprawie zmiany ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Praw P. P. № 63, poz. 377) o przyznaniu funkcjonarjuszom państwowym, nauczycielom szkół powszechnych i profesorom zakładów teologicznych nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. Praw P. P. № 2 z r. 1920, poz. 8)—zarządza się, co następuje:

Art. 1.

Przepis art. 11 rozporządzenia wykonawczego (Monitor Polski z dnia 18 sierpnia 1919 r., № 184) do ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Praw P. P., № 63, poz. 377) o przyznaniu funkcjonarjuszom państwowym, nauczycielom szkół powszechnych i profesorom zakładów teologicznych nadzwyczajnego dodatku drożyznianego znosi się.

Art. 2.

Nadzwyczajny dodatek drożyzniany, przyznany ustawą z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Praw P. P. № 63, poz. 377) należy wypłacać, poczynając od dnia 1 stycznia 1920 r., także tym osobom, które były od niego wykluczone na zasadzie art. 6 powołanej ustawy i art. 11 ustępu 1 rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy.

Art. 3.

W myśl art. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 2 z r. 1920. poz. 8) wyłączać należy przy obliczaniu wysokości dodatku drożyźnianego dla głowy rodziny (ojca, męża, matki, wdowy) następujące osoby:

1. żonę funkcjonarjusza, jeśli jest uprawnioną do pobierania dodatku drożyznianego i jeśli prowadzi z nim jedno wspólne gospodarstwo domowe;

2. te z dzieci, które są uprawnione do pobierania dodatku drożyznianego bez względu na to, czy mają z głową rodziny jedno wspólne gospodarstwo domowe lub nie (art. 4 ustęp 2 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Praw P. P., № 63, poz. 377).

Art. 4.

Jeśli z liczby członków rodziny wyłączoną zostaje żona (art. 3 punt 1 nin ejszego rozporządzenia) traktuje się męża pod względem wymiaru dla niego dodatku drożyźnianego na równi z funkcjonarjuszami stanu wolnego (bezdzietnymi wdowcami) jeśli nie ma dzieci lub jeśli dzieci te winny być wyłączone z liczby członków rodziny w myśl punktu 2 art. 3 niniejszego rozporządzenia, w przeciwnym zaś razie traktuje się go na równi z wdowcami, mającymi dzieci.

Wyłączenie jednego lub więcej dzieci z liczby członków rodziny (art. 3 punkt 2 niniejszego rozporządzenia) powoduje niższy wymiar dodatku dla funkcjonarjuszy żonatych, wdowców i wdów tylko w tych wypadkach, gdy pozostała ilość dzieci, które mogą być przy wymiarze uwzględnione, jest mniejszą od ilości uzasadniającej dotychczasowy wyższy wymiar dodatku.

Art. 5.

Przy obliczaniu dodatku dla osób oznaczonych w art. 2 niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie przepisy Ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. (Dz. Praw P. P., № 63, poz. 377), tudzież przepisy rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy ze zmianami wprowadzonemi ustawą z dnia 19 grudnia 1919 (Dz. Praw P. P., № 2 z r. 1920, poz. 8) i niniejszem roporządzeniem.

Art. 6.

Spowodowany wyłączeniem osób z liczby członków rodziny niższy wymiar dodatku drożyznianego dla głowy rodziny nastąpić ma z dniem 1 lutego 1920 roku.

Art. 7.

Jeśli władza, wyznaczająca wysokość dodatku drożyznianego (art. 2 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 28 lipca 1919 r. Dz. Praw P. P., № 63, poz. 377), nie jest powołaną do wyznaczania dodatku dla głowy rodziny i jej członków, winna zawiadomić właściwą władzę przełożoną głowy rodziny o przyznaniu dodatku dla członków rodziny.

Warszawa, dnia 21 stycznia 1920 r.

Minister Skarbu:
W. Grabski.

(„Monitor Polski" № 24 z d. 30.I 1920 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Zdrowia Publicznego, wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych w przedmiocie rekwizycji pomieszczeń na potrzeby urzędów państwowych.

Na zasadzie art. 18 ustawy o obowiązku gmin miejskich dostarczania pomieszczeń z 27.XI 19. Dz. U., 92, poz. 498 postanowia się, co następuje:

Art. 1.

Urzędy państwowe, nie posiadające wystarczających pomieszczeń, winny zgłaszać żądania o przydzielenie potrzebnych im pomieszczeń do właściwego starostwa, w Warszawie do województwa, a do czasu jego utworzenia do Ministerstwa Robót Publicznych.

Art. 2.

Władza wskazana w art. 1 rozporządzenia niniejszego, udzieli po stwierdzeniu potrzeby zgłaszającemu się Urzędowi pomieszczenia z pośród pomieszczeń, pozostających w rozporządzeniu Państwa, w ich braku uzyska pomieszczenie drogą umowy prawno-prywatnej. W razie niemożności zawarcia odpowiedniej umowy wezwie dotyczący zarząd gminy do dostarczenia potrzebnego pomieszczenia, zgodnie z art. 10 ustawy o obowiązku gmin miejskich dostarczania pomieszczeń z 27.XI. 19 r. Dz. U. 92, poz. 498.

Art. 3.

Wnioski rekwizycyjne, wniesione na zasadzie art. 2 dekretu w przedmiocie rekwizycji lokali na potrzeby urzędów państwowych z 8.II 19 r. Dz. Pr. P. 14 poz. 197, oraz sprawy, co do których nie zapadła do dnia 11 grudnia 1919 r. prawomocna decyzja, skierują zarządy okręgowe Dóbr Państwowych, względnie Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych władzom określonym w art. 1 rozporządzenia niniejszego, celem załatwienia tych wniosków w sposób w art. 2 niniejszego rozporządzenia przewidziany dla załatwiania żądań o przydzielenie pomieszczeń.

Art. 4.

Rozstrzyganie spraw, w których do dnia 11 grudnia 1919 r. nie została powzięta decyzja co do wysokości opłaty w myśl art. 4 Dekretu z dnia 8 lutego 1919 r., № 14, poz. 197, Dziennika Praw 1919 r., należy do kompetencji właściwego Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu, a gdzie go niema, do właściwego Sądu (Sądu Pokoju, względnie Sądu Powiatowego).

Art. 5.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 23 grudnia 1919 r.

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *W. Chodźko*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Minister Robót Publicznych:
w z. inż. *H. Dudek*

Minister Spraw Wewnętrznych:
w z. *Józef Bek*

(„Monitor Polski" № 24 z dn. 30 I. 1920 r.

OKÓLNIK № 78.

do pp. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów w przedmiocie organizacji prac statystycznych Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W rozwinięciu Okólnika № 47 z dn. 26 sierpnia 1919 r. polecam co następuje:

1) Wszelkie prace statystyczne i ankietowe podejmowane być winny po uprzedniem porozumieniu się z Wydziałem Ekonomiki Rolniczej, który dla prac tego rodzaju organizuje grono honorowych sprawozdawców rolniczych, zarówno z pośród praktyków rolników, jak i teoretyków. Liczba tych korespondentów w obrębie b. Kongresówki, b. Galicji oraz b. zaboru pruskiego wynosić będzie na razie 500 — 600 osób. Są to ziemianie, zarządcy dóbr, instruktorzy rolniczy, kierownicy szkół rolniczych, stacyj doświadczalnych, nauczyciele, księża i t. p. Jeśliby poszczególne Sekcje, Wydziały i Urzędy Ministerstwa posiadały adresy osób szczególnie odpowiednich na honorowych sprawozdawców Ministerstwa — należy przesłać je do Wydziału Ekonomiki Rolniczej.

2) Pozatem przypominam, iż do Wydziału Ekonomiki Rolniczej winny być przekazywane wszelkie materjały statystyczne, dane dotyczące kosztów produkcji oraz konjunktur handlowych (t. j. zbiorów zapasów i zapotrzebowania produktów rolniczych na rynkach wewnętrznych i zewnętrznych) i cen artykułów rolniczych w kraju i zagranicą.

3) Wydział Ekonomiki Rolniczej obowiązany jest na żądanie Sekcyj, Wydziałów i Urzędów Ministerstwa udzielać posiadanych materjałów, zebranych informacyj i dokonanych opracowań.

Warszawa, dn. 5 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
Dr. Bardel

Szef Sekcji:
Raczyński

OKÓLNIK № 79.

do pp. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów

w przedmiocie

powierzenia Radcy prawnemu Ministerstwa, p. dr. Zygmuntowi Nagórskiemu spraw związanych z wykonaniem traktatów międzynarodowych.

W celu skupienia w rękach jednej osoby kierownictwa spraw, związanych z wykonaniem traktatów międzynarodowych, i nadania im przez to jednolitego kierunku w zakresie działania Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, ogólne kierownictwo sprawami powyższemi powierzone zostało Radcy prawnemu Ministerstwa, dr. Zygmuntowi Nagórskiemu.

Polecam pp. Szefom Sekcyj, Naczelnikom Wydziałów, Naczelnikowi Kancelarji Głównej Ministerstwa oraz Kierownikom wszystkich podległych Ministerstwu urzędów, aby 1) niezwłocznie przesłali p. Nagórskiemu wszystkie posiadane materjały, dotyczące interpretacyj i wykonania traktatów międzynarodowych (w oryginałach lub odpisach), i 2) aby nadal wszelką korespondencję zarówno wpływającą jak i wysyłaną przesyłali p. Nagórskiemu przed załatwieniem, zaś decyzje, wnioski i projekty zarządzeń, związane z wykonaniem traktatów międzynarodowych załatwiali w ścisłem porozumieniu z p. Nagórskim.

Warszawa, dn. 15 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
Dr. Bardel

Szef Sekcji:
Raczyński

OKOLNIK № 80

do pp. Szefów Sekcyj, Naczelnika Wydziału Prezydjalnego, Naczelnika Wydziału Rachuby, Naczelnika Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, Kierownika Instytutu Torfowego, Dyrektora Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Dyrektora Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, Naczelnika Zarządu Stadnin Państwowych, Naczelnika Zarządu Głównego Dóbr Państwowych, Kierownika Państwowego Laboratorjum Weterynaryjnego

w przedmiocie

opracowania zamierzeń budżetowych na okres od 1 kwietnia 1920 r. do 31 marca 1921 r.

Niniejszem polecam Panom przystąpić niezwłocznie do opracowania zamierzeń budżetowych na okres od 1 kwietnia 1920 r. do 31 marca 1921 r. i o złożenie ich do Wydziału Prezydjalnego najdalej do dnia 15 lutego 1920 r.

Przy układaniu budżetu należy przestrzegać wskazówek następujących:

I. Schemat projektowanego budżetu powinien być ściśle zgodny z schematem budżetu na okres od 1 lipca 1919 r. do 1 kwietnia 1920 r. z zachowaniem intytulacji i podziału na te same paragrafy i pozycje z wyszczególnieniami w odpowiednich załącznikach oraz z jaknajbardziej wyczerpującym uzasadnieniem.

II. Do § 1 poz. 1 i 2 należy dołączyć spis urzędników zatrudnionych w dn. 1 lutego 1920 r. z wyszczególnieniem kategoryj płacy oraz daty wstąpienia na służbę i daty ostatecznej nominacji. Następnie należy podać projekt etatów według wzoru zamieszczonego w budżecie na okres od 1 lipca 1919 r. do 1 kwietnia 1920 r.

To samo dotyczy woźnych i gońców, których należy wyszczególnić nietylko podług stanowiska lecz i stanu rodzinnego oraz zaznaczyć, czy otrzymują mieszkanie w naturze lub też pobierają przeznaczone kwoty na komorne.

Do § 1 poz. 3 jako koszty umundurowania mogą być wstawione jedynie koszty czapek po 100 marek dla tych urzędników, którzy obowiązani są je nosić ze względu na swój charakter służbowy, a nadto po 1500 marek na umundurowanie każdego woźnego i gońca etatowego.

III. Do § 2 p. 1 i 2 należy dołączyć szczegółowe wykazy (patrz § 1 poz. 1) pracowników zatrudnionych w dn. 1 lutego 1920 r., a następnie projekt ich etatów na następny okres budżetowy.

Do § 2 poz. 3 — kwoty na zapomogi i remuneracje nie należy preliminować, gdyż będzie ona obliczona po ostatecznem zatwierdzeniu preliminarza przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Do § 2 poz. 4 — sumy objęte tym paragrafem należy obliczyć tak, jak sumy w § 1 poz. 3, pamiętać jednak o umundurowaniu zimowem, jak kożuchy, ciepłe buty i t. p.

IV. Do § 3 poz. 1 — Komorne winno być przewidziane możliwie na podstawie cen płaconych.

Do § 3 poz. 2 — w załączniku należy przewidzieć osobno remonty lokalu wykonywane we własnej administracji w razie nieodzownej potrzeby, wymagające stosunkowo niewielkich kosztów, a osobno nowe budowy i remonty znaczniejsze, które będą przewidziane w budżecie Ministerstwa Robót Publicznych.

V. Do § 4 poz. 1 — na każdego nowego pracownika należy preliminować kwotę 1200 mk., zaś na każdego dotychczas zatrudnionego urzędnika na uzupełnienie inwentarza—250 mk.

Do § 4 poz. 2 — opał, światło i utrzymanie porządku należy obliczyć jaknajbardziej szczegółowo, uwzględniając ilość pieców kuchennych i ilość pieców ogrzewalnych. Na piec kuchenny należy na przeciąg 12 miesięcy liczyć miesięcznie po 305 kg. węgla i 48 kg. drzewa. Na piec ogrzewalny w ciągu 6 miesięcy zimowych należy liczyć miesięcznie po 180 kg. węgla i 33 kg. drzewa. Koszt węgla należy preliminować po 45 mk za centnar metr. (100 kg.), drzewa po 36 mk. za centnar metr. Koszt przewozu paliwa i porąbania węgla winien być preliminowany w wysokości 10% kosztu paliwa.

Następnie należy podać ilość lampek oświetlających pomieszczenia biurowe i preliminować rocznie na lampkę po 50 mk.

Co do kosztu utrzymania czystości — należy podać ilość pokojów, korytarzy, poczekalni, sieni i na każde z nich preliminować rocznie kwotę 50 marek.

Do § 4 poz. 6 — ilość telefonów powinna być zredukowana do minimum absolutnie niezbędnego; w załączniku należy podać wykaz telefonów z wyjaśnieniem, do jakiego użytku są one przeznaczone i gdzie się znajdują. Następnie należy przewidzieć, na podstawie dotychczasowej praktyki, koszt telegramów i porta pocztowego.

VI. Koszty podróży i djety powinny być preliminowane na podstawie szczegółowego wyliczenia przewidywanych dni podróży, przeciętnego kosztu przejazdu i przeciętnej djety.

VII. Do § 7 — należy wymienić, jakie wydawnictwa sekcje, względnie urzędy zamierzają zaprojektować Ministerstwu do wydania za pośrednictwem Wydziału Wydawniczego z wyszczególnieniem ich rozmiarów w arkuszach i zamierzonych ilustracyj.

VIII. W § 8 powinny być podane wydatki natury gospodarczej, nieprzewidziane w poprzednich 7 paragrafach. Należy podzielić je na odpowiednio logicznie ułożone pozycje.

IX. Preliminarz dochodów powinien być ułożony możliwie szczegółowo na podstawie dotychczasowej praktyki, lub zawartych na następny okres budżetowy umów z podziałem na pozycje.

X. Przy układaniu zamierzeń budżetowych należy zwracać szczególną uwagę na rozróżnianie wydatków i dochodów zwyczajnych i nadzwyczajnych, zamieszczając je w oddzielnych rubrykach według budżetu na okres od 1 lipca 1919 r. do 1 kwietnia 1920 r.

Warszawa, dnia 19 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
Raczyński

OKÓLNIK № 81

do p. Naczelnika Wydziału Prezydjalnego oraz pp. Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów

w przedmiocie

udzielania zapomóg na opłatę szkolną dla dzieci urzędników i funkcjonarjuszów Ministerstwa za czas od 1 stycznia 1920 r. do 1 kwietnia 1920 roku.

Powołując się na okólnik mój z dn. 29 września 1919 r. № 55 w przedmiocie zapomóg na wpisy szkolne dla dzieci urzędników i funkcjonarjuszów Ministerstwa, niniejszem upoważniam pp. Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów, którym odpowiadają specjalne działy budżetowe, do przyznawania z kredytu przewidzianego w par. 2 poz. 3 budżetu— zasiłków przy opłacie szkolnej za dzieci podległych im urzędników i funkcjonarjuszów, kształcące się w szkołach średnich i zawodowych o charakterze szkół średnich, w wysokości nie wyżej 75% sum, przypadających za opłatę szkolną za czas od 1 stycznia 1920 r. do 1 kwietnia 1920 r.

Wydawanie zasiłków tych winno być dokonywane ściśle według zasad ustalonych w okólniku № 55 z dn. 29 września 1919 r. z zastrzeżeniem nieprzekroczenia kredytu.

Przyznane kwoty winny być z reguły wpłacane przez kasjera Ministerstwa, względnie danego urzędu do szkoły, do której dziecko urzędnika uczęszcza, urzędnicy zaś otrzymują kwity z wniesionej za opłatę szkolną sumy, wydane przez szkołę na ich imię i na podstawie kwitów potwierdzą odbiór przyznanych zapomóg.

Przepisy niniejszego okólnika nie stanowią precedensu na przyszłość.

Warszawa, dnia 23 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
Raczynski

OKOLNIK № 82

do pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów lasów państwowych i Nadleśniczych

w przedmiocie

sprzedaży drewna z lasów państwowych.

Ze względu na duże zapotrzebowanie drewna dla odbudowy kraju i w celu przeciwdziałania nadmiernej zwyżce cen i niezdrowej spekulacji w handlu meterjałami drzewnemi polecam:

1) oddawać przy sprzedaży drewna pierwszeństwo ludności miejscowej, potrzebującej materjału budowlanego dla odbudowy zniszczonych przez działanie wojenne domów mieszkalnych i budynków gospodarczych;

2) współdziałać przy zaopatrywaniu władz, urzędów i zakładów państwowych zarówno cywilnych jak i wojskowych, instytucyj użyteczności publicznej, związków komunalnych (miast i gmin), wielkiego przemysłu, rękodzieł oraz produkcji górniczej w niezbędny materjał drzewny;

3) dokonywać sprzedaży drewna w ten sposób i w takich warunkach, aby umożliwić jego nabywanie istniejącym i powstającym spółkom włościańskim i kooperatywom, związkom budowlanym i innym krajowym zrzeszeniom gospodarczym, złożonym z ludzi zawodowo obeznanych z przeróbką i handlem drewna, jak również istniejącym i powstającym tartakom i innym zakładom przemysłowym, opartym na mechanicznej i chemicznej przeróbce drewna;

4) dopiero po częściowem przynajmniej zaspokojeniu potrzeb, wyszczególnionych w punktach 1, 2 i 3. zawierać umowy na sprzedaż drewna z prywatnymi zawodowymi kupcami drzewnymi, posiadającymi odpowiednie urządzenia tartaczne i środki przewozowe, jakoteż potrzebny kapitał obrotowy.

Warszawa, dnia 16 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

Naczelnik Zarządu Głównego Dóbr Państwowych:
J. Miklaszewski

OKÓLNIK № 83

do pp. Inspektorów Weterynaryjnych oraz pp. Starostów w przedmiocie zwalczania nadużyć przy sprzedaży bydła, przeznaczonego na wybicie celem stłumienia zarazy płucnej.

Przy sprzedaży w drodze przetargu bydła, przeznaczonego na zabicie z powodu podejrzenia o zarazę płucną, często się zdarza, iż miejscowi handlarze bydła i rzeźnicy w rozmaity z zasadami legalnego handlu nie licujący sposób (np. przez zmowę, płacenie odstępnego konkurentom i t. p.) starają się obniżyć cenę kupna, skutkiem czego Skarb Państwa, który — stosownie do obowiązujących przepisów—wypłaca właścicielom zwierząt zabitych pełną wartość szacunkową, względnie różnicę między ceną uzyskaną ze sprzedaży części zwierząt przydatnych do użytku, a ceną szacunkową,— ponosi znaczne straty.

Celem skutecznego zwalczania tego rodzaju spekulacji i nadużyć zarządzam, aby o każdym wypadku mającej się odbyć przymusowej sprzedaży bydła były powiadomione dość wcześnie jaknajszersze koła ludności miejscowej i okolicznej jak również urzędy aprowizacyjne, dowództwa sta-

cjonowanych w miejscu i w okolicy oddziałów wojskowych, wogóle wszystkie organizacje, ktore mogą być zainteresowane w nabyciu mięsa, i aby sprzedaż bydła odbywała się tylko w drodze publicznej licytacji w obecności członków komisji weter.—wykonawczej i wreszcie, aby o przebiegu licytacji był sporządzony odpowiedni protokół, który dołączyć należy do aktów o tłumieniu zarazy w danej miejscowości.

Dla uniknięcia rozwleczenia zarazy płucnej jest niezbędnem, aby transport zakupionego bydła do najbliższej rzeźni odbywał się z największą ostrożnością i przy zachowaniu przepisów weterynaryjno-sanitarnych.

PP. Starostowie zechcą polecić pp. lekarzom weterynaryjnym powiatowym, aby się do powyższych zarządzeń zastosowali, a pp. Inspektorowie weterynaryjni winni dopilnować ścisłego ich przestrzegania.

Warszawa, dnia 27 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

Szef Sekcji:
Dr. Dalkiewicz

OKÓLNIK № 84

do Panów Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej Ministerstwa, Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów, Starszych Okręgowych Inspektorów weterynaryjnych i nowomianowanych Inspektorów weterynaryjnych

w przedmiocie:

ustanowienia nowych okręgów dla władz weterynaryjnych drugiej instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Stosownie do postanowień Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. Praw P. № 65 z dnia 14 sierpnia 1919 r. poz. 395) oraz Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. Ust. Rzeczyposp. Pol. № 90 poz. 490) do wspomnianej ustawy, wszelkie sprawy administracji państwowej z wyjątkiem spraw przekazanych administracji wojskowej, sądowej, skarbowej, szkolnej, kolejowej i pocztowo-telegraficznej oraz urzędów ziemskich będą należały do zakresu działań Wojewodów.

Zgodnie z postanowieniem wyżej powołanej ustawy i Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów w najbliższym czasie także wszelkie sprawy, dotyczące państwowej służby weterynaryjnej, sprawowane dotąd w II instancji przez Starszych Okręgowych Inspektorów weterynaryjnych (okręgowych inspektorów weterynaryjnych), zostaną włączone do zakresu działania Województw.

Pociągnie to za sobą konieczność zlikwidowania stanowisk i biur Starszych Okręgowych Inspektorów weterynaryjnych w Kaliszu, Łomży, Płocku i Radomiu i Okręgowych Inspektorów weterynaryjnych w Siedlcach i Su-

wałkach oraz przekształcenia dotychczasowych samoistnych biur Starszych Okręgowych Inspektorów weterynaryjnych w Warszawie, Kielcach, Lublinie i Łodzi na „Oddziały Weterynarji“ w Departamentach Rolnictwa i Weterynarji Województw: Warszawskiego, Kieleckiego, Lubelskiego i Łódzkiego, względnie utworzenia takiego Oddziału w Województwie Białostockiem.

Na czele wspomnianych Oddziałów staną „Inspektorowie Weterynaryjni“ jako urzędnicy Vb kategorji płac.

W skład Oddziałów Weterynarji w Województwach wejdą nadto w miarę potrzeby dwaj „pomocnicy Inspektorów Weterynaryjnych“ jako urzędnicy VI kategorji płac, jeden „państwowy lekarz weterynaryjny Województwa w VII kategorji płac i potrzebna ilość personelu pomocniczego.

Obowiązki służbowe Inspektorów weterynaryjnych oraz personelu pomocniczego, jakoteż tryb załatwiania czynności w Wojewódzkich Oddziałach Weterynarji określi osobna instrukcja.

Aby ułatwić i przyśpieszyć przekształcenie dotychczasowych samoistnych Okręgowych Inspektoratów weterynaryjnych w Wojewódzkie Oddziały Weterynarji z chwilą ukonstytuowania się Województw w Warszawie, Białymstoku, Kielcach, Lublinie i Łodzi zarządzam co następuje:

1) Dotychczasowe stanowiska i biura Starszych Okręgowych Inspektorów weterynaryjnych (Okręgowych Inspektorów Weterynaryjnych) w Kaliszu, Łomży, Płocku, Radomiu, Siedlcach i Suwałkach zostają skasowane, natomiast załatwienie w II instancji wszystkich spraw państwowej służby weterynaryjnej, dotyczących danego skasowanego okręgu, zostaje powierzone narazie samoistnie Inspektorom Weterynaryjnym w Warszawie, Białymstoku, Kielcach, Lublinie i Łodzi, stosownie do ich terytorjalnej właściwości określonej w punkcie 4-ym niniejszego okólnika.

2) Dotychczasowa nazwa „Starszy Okręgowy Inspektor Weterynaryjny“ zostaje skasowana, a w miejsce jej ustanawia się nazwę „Inspektor Weterynaryjny“. Dla dotychczasowych „Okręgowych Inspektorów Weterynaryjnych“ ustanawia się nazwę „Pomocnik Inspektora Weterynarvjnego“, a nadto dla młodszych fachowych pomocników Inspektora weterynaryjnego wprowadza się nową nazwę „Państwowy Lekarz Weterynaryjny Województwa“.

Tych jedynie tytułów używać mogą w stosunkach służbowych ze wszystkiemi władzami, pozostający na etacie Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, urzędnicy państwowej służby weterynaryjnej II instancji.

3) Dotychczasowi Starsi Okręgowi Inspektorowie Weterynaryjni (Okręgowi Inspektorowie Weterynaryjni) w Kaliszu, Łomży, Płocku, Radomiu, Siedlcach i Suwałkach mają natychmiast po otrzymaniu telegraficznego polecenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych wypowiedzieć służbę personelowi pomocniczemu (kancelaryjnemu) swego biura i lokale kancelaryjne, a w ciągu dwóch tygodni po otrzymaniu niniejszego okólnika cały inwentarz biura inspektoratu i wszystkie akta przekazać właściwemu Inspektoratowi weterynaryjnemu, a to:

a) St. Okręgowy Inspektor weterynaryjny w Kaliszu Inspektorowi weterynaryjnemu lub pomocnikowi Inspektora w Łodzi,
b) St. Okręgowy Inspektor weterynaryjny w Łomży Inspektorowi weterynaryjnemu (pomocnikowi) w Białymstoku,
c) St. Okręgowy Inspektor weterynaryjny w Płocku Inspektorowi weterynaryjnemu (pomocnikowi) w Warszawie.
d) St. Okręgowy Inspektor weterynaryjny w Radomiu Inspektorowi weterynaryjnemu (pomocnikowi) w Kielcach,

e) Okręgowy Inspektor weterynaryjny w Siedlcach Inspektorowi weterynaryjnemu (pomocnikowi) w Lublinie,

f) Okręgowy Inspektor weterynaryjny w Suwałkach Inspektorowi weterynaryjnemu (pomocnikowi) w Białymstoku.

Oddanie i przejęcie akt oraz inwentarzy nastąpić winno protokólarnie. Protokóły mają być spisane w czterech egzemplarzach, z których jeden należy przedłożyć Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Koszta przeniesienia (wysyłki) inwentarzy biurowych i akt do nowych siedzib Inspektoratów weterynaryjnych oraz koszta podróży Inspektorów weterynaryjnych spowodowane oddaniem i przejęciem będą pokryte ze Skarbu Państwa na podstawie udokumentowanych rachunków.

Koszta przesiedlenia Inspektorów weterynaryjnych (pomocników), wynikające z ich przeniesienia do nowych siedzib urzędowych, zostaną pokryte na zasadzie ogólnych norm obowiązujących przy przesiedlaniu urzędników państwowych w drodze służbowej.

4) Do czasu ukonstytuowania się Województw nowomianowani Inspektorowie weterynaryjni w Warszawie, Białymstoku, Kielcach, Lublinie i Łodzi będą w dziale państwowej służby weterynaryjnej pełnili w II instancji obowiązki swoje w trybie dotychczas obowiązującym na obszarach nowych okręgów, odpowiadających obszarom przyszłych Województw (Dziennik Praw № 65, poz. 395).

5) Wydział Służbowy Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w najbliższym czasie sporządzi dla wszystkich nowomianowanych Inspektorów weterynaryjnych i ich pomocników oraz personelu pomocniczego odpowiednie pisma nominacyjne, a Wydział Rachuby zarządzi wypłatę poborów w nowych siedzibach urzędowych.

Najdalej w dwa tygodnie po otrzymaniu pism nominacyjnych winni nowomianowani funkcjonarjusze zająć nowe stanowisko służbowe i w ciągu tego czasu uskutecznić oddanie i przejęcie akt oraz inwentarzy biurowych. Czynność ta powinna być tak zorganizowana, aby przez to jaknajmniej ucierpiał tok spraw urzędowych.

O uskutecznionem przesiedleniu i przejęciu względnie objęciu służby w nowej siedzibie Inspektorowie Weterynaryjni winni są natychmiast telegraficznie donieść Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych, które poleci bezzwłocznie właściwym Starostwom, aby wszelkie sprawy państwowej służby weterynaryjnej, podlegające rozpoznaniu i załatwieniu w II instancji, skierowywały do właściwego inspektora weterynaryjnego.

Odbiór niniejszego okólnika, za którego ścisłe wykonanie czynię dotychczasowych Starszych Okręgowych Inspektorów weterynaryjnych (Okręgowych Inspektorów weterynaryjnych) i nowomianowanych Inspektorów weterynaryjnych osobiście odpowiedzialnymi, należy potwierdzić telegraficznie.

Warszawa, dnia 27 stycznia 1920 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Dr. Bardel

Szef Sekcji:
Dr. Dalkiewicz

OKÓLNIK № 85

Do PP. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów

w przedmiocie

czasu urzędowania.

Zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 16 stycznia 1920 r. ustanawiam następujące godziny pracy biurowej:

od dn.	30 stycznia 1920 r.	do dn.	15 marca r. b.	od	9 do 4 p. p.
„ „	15 marca	„ „	15 maja	„ „ „	$8^1/_2$—$3^1/_2$
„ „	15 maja	„ „	1 września	„	8—3
„ „	1 września	„ „	1 listopada	„	$8^1/_2$—$3^1/_2$
„ „	1 listopada	„ „	15 marca 1921	„	9—4 p. p.

W niedzielę i święta mają być ustanowione dyżury według planu następującego:

od godz. 11-ej rano do 1-ej w poł. urzędują w biurze:

a) w każdej sekcji kolejno Szef Sekcji albo jeden z Naczelników Wydziałów, a nadto jeden z urzędników (urzędniczek) kancelaryjnych, piszący na maszynie i obeznany z dziennikiem korespondencyjnym i archiwum,

b) w każdym Wydziale urzęduje kolejno Radca Ministerjalny, starszy referent lub referent.

PP. Szefowie Sekcji oraz Kierownicy wszystkich podległych mi urzędów wydadzą niezwłocznie stosowne zarządzenia.

Warszawa, dn. 29 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
Raczyński

OKÓLNIK № 86.

do PP. Szefów Sekcyj, Naczelnika Wydziału Rachuby, Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów oraz Inspektorów Okręgowych Pomocy Rolnej

w przedmiocie

przyjmowania opłat w walucie markowej.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że niektóre urzędy państwowe na terenie b. okupacji austrjacko-węgierskiej oraz w b. zaborze austrjackim odmawiają przyjmowania opłat w walucie markowej.

Zwracając uwagę Panów na ustawę z dnia 15 stycznia 1920 r. w przedmiocie ustanowienia marki polskiej prawnym środkiem płatniczym na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dziennik Ustaw Rzeczplitej Polskiej № 5

z dn. 24 stycznia 1920 r. poz. 26), niniejszem zarządzam, aby wszystkie kasy podległych mi urzędów przyjmowały wszelkie bez wyjątku należności w walucie markowej; jedynie na wyraźne żądanie płatnika można przyjmować należności w walucie koronowej po kursie w rzeczonej ustawie ustanowionym.

Warszawa, dn. 31 stycznia 1920 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Naczelnik Wydziału Rachuby
Jan Szmakfefer

RUCH SŁUŻBOWY.

Na zasadzie art. 32 Dekretu Rady Regencyjnej o tymczasowej organizacji władz naczelnych w Królestwie Polskiem zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

radca ministerjalny Teofil Halski — naczelnikiem Wydziału Ogólnego Sekcji Weterynarji.
referent Adam Piotrowski — starszym referentem w Wydziale Odbudowy Rolnictwa.
Jan Głazek — starszym referentem w Wydziale Prezydjalnym.
Zdzisław Pomianowski — starszym referentem w Wydziale Odbudowy Rolnictwa.
Włodzimierz Gorjaczkowski — starszym referentem w Wydziale Produkcji Roślinnej.
Stanisław Łączyński — starszym referentem w Wydziale Produkcji Roślinnej.
Zdzisław Poklewski-Koziełł — Kierownikiem Dépôt Ogierów Państwowych w Janowie.
Wojciech Karpowicz — referentem w Wydziale Produkcji Roślinnej.
Michał Wojtatowicz — asystentem w Państwowem Laboratorjum Weterynaryjnem.
Marja Zalewska — sekretarką w Kancelarji Głównej Ministerstwa.
Wincenty Dubicki — pomocnikiem Kierownika Dépôt Ogierów Państwowych w Piotrkowie.
Kancelistka Marja Królówna — starszą kancelistką w Kancelarji Głównej Ministerstwa.
Kancelistka Janina Rzączyńska — starszą kancelistką w Kancelarji Głównej Ministerstwa.
Kancelistka Jadwiga Jakowicka — starszą kancelistką w Kancelarji Głównej Ministerstwa.
Helena Męczyńska—starszą kancelistką w Kancelarji Głównej Ministerstwa.
Helena Czaplicka — starszą kancelistką w Kancelarji Głównej Ministerstwa.
Feliks Sygowski — starszym kancelistą w Państwowem Laboratorjum Weterynaryjnem.

Na zasadzie art. 14 Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie organizacji Zarządów Dóbr Państwowych zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Włodzimierz Krzeszkiewicz — głównym inspektorem Lasów w Głównym Zarządzie Dóbr Państwowych w Warszawie.
Stefan Kałuba—inspektorem lasów w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Siedlcach.
Wiktor Kopański — inspektorem majątków w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie.
Witold Turski—inspektorem gmachów w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie.
Teodor Trzaskowski — nadleśniczym w Nadleśnictwie Chorzele.
Kazimierz Chełmoński — komisarzem majątków w Płońsku.
Jerzy Kokowski — pomocnikiem referenta w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie.
Bolesław May — leśniczym w Nadleśnictwie Łukowskiem.

Na zasadzie art. 2 Ustawy Tymczasowej o organizacji władz administracyjnych II instancji zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

starszy inspektor weterynaryjny w Lublinie Hipolit Skoczyński — inspektorem weterynaryjnym w Województwie Lubelskiem.
starszy inspektor weterynaryjny w Kaliszu Alfred Krajewski — inspektorem weterynaryjnym w Województwie Łódzkiem.
Edward Skrzeszewski — inspektorem weterynaryjnym w Województwie Białostockiem.
starszy inspektor weterynaryjny w Radomiu Antoni Kosiński — inspektorem weterynaryjnym w Województwie Kieleckiem.

Na zasadzie art. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów o Tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego został przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowany:**

starszy inspektor weterynaryjny w Łomży Stanisław Murawski — starszym lekarzem weterynaryjnym powiatowym w Starostwie Łomżyńskiem.

Na zasadzie art. 9 Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie utworzenia Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych został przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowany:**

Mieczysław Zakrzewski—starszym technikiem meljoracyjnym w Państwowym Urzędzie Meljoracyj Rolnych.

Na zasadzie art. 14 Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie organizacji Zarządów Dóbr Państwowych zostały przez **Naczelnika Zarządu Głównego Dóbr Państwowych zamianowane:**

Janina Bierzyńska—starszą kancelistką w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie.
Stefanja Trybulska—starszą kancelistką w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie.

Marja Przeździecka — starszą kancelistką w Głównym Zarządzie Dóbr Państwowych w Warszawie.
Zofja Kacicka—starszą kancelistką w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie.
Janina Kiefferówna — kancelistką w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie.

SPROSTOWANIE.

Rozporządzenie Wykonawcze Ministra Przemysłu i Handlu do dekretu o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dnia 7 lutego 1919 roku, zamieszczone w N rze 16 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d ia 21/XI 1919 r. na str. 518 zostało początkowo opublikowane w „Monitorze Polskim" № 190 z dnia 25/VIII 1919 r. i powyższy numer „Monitora Polskiego" został wskazany, jako źródło prawne rozporządzenia.

Obecnie to samo rozporządzenie zostało ogłoszone w numerze 5 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, wobec czego, jako źródło prawne tego rozporządzenia należy uważać:

Dziennik Ustaw Nr. 5 z dnia 24 stycznia 1920 r. poz. 27.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 9067

Warunki prenumeraty.

Prenumerata Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych wraz z dodatkiem w roku 1920 wynosić będzie:

rocznie	Mk. 96
półrocznie	Mk. 48
kwartalnie	Mk. 24

Cena pojedyńczego numeru wraz z dodatkiem wynosi 8 Mk. Za specjalne numery większej objętości cena będzie obliczana osobno w stosunku do kosztów wydania danego numeru.

Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika Urzędowego — Warszawa, Senatorska № 15.

Tym prenumeratorom, którzy po otrzymaniu pierwszego numeru nie wniosą należności przynajmniej za kwartał, przesyłka Dziennika Urzędowego będzie wstrzymana.